

Anders-Lennart's Följeslagare

Han hade tagit en liten, skranglig landsortsbuss från Vovilon. Bussen var väl från det tidiga av 40-talet och saknade allt utom smuts. Det var den å andra sidan rikt utrustad med i alla former som smuts kan existera i. Plus 13 former till. Jämte honom satt Bror Colin. Ja inte Anders-Lennarts bror utan Betongtuggaren Bror Colin. Betongtuggarna är en av de mest otroliga insektsarter som någonsin studsat runt på denna planet. Av människan en helt okänd insektsart, men ändå väldigt välkänd och ökad. Välkänd på sin föda. Eller rättare välkänd på de rester som blir kvar efter en måltid. Betongexperter över, och under, hela världen förundras och känner en väldig frustration över hur betongen på pelare & hus bara helt plötsligt börja vittra sönder utan någon som helst ursäkt. Detta sätt som betongen vittrar sönder på är en trots mot naturlagarna. Iockförsig är detta ingen ovanlig företeelse eller benämning på betongtuggarna. De struntar trotsigt i naturlagarna, likt ett barn som trotsigt vägrar öppna munnen vid åsynen av spenatglass. Betongtuggarna är små, små grå varelsor som närmast är besläktade med minisvartmyrorna. De myror som gjort sig kända bland människor i allmänhet för att trotsa alla upptänkliga myrmedel i jakt på föda. Den föda som för det mesta finns i skåp och lådor i människornas kök. Dessa små gynnare, betongtuggarna alltså, kan leva lika bra på land som i vatten. De är nämligen utrustade med små små syreupptagningshål över hela kroppen. Detta gör att finns det syre kan de tillgodogöra sig den. Oavsett vad som är bundet till syret, eller var det finns bundet. Alltså en enkel trots mot naturens lagar.

Eftersom varken Anders-Lennart eller Bror Colin hade något bestämt mål så bestämde de sig för att ta sällskap en bit på den långa vägen som kallas livet. Så efter ett bra antal tvättbrädesmil hoppade de av i en liten stillsam håla. Hade det varit i ett medeltida Sverige skulle hålan högst ha fått kallas köping. I denna hålas enda, men väldigt inbjudande & mysiga, café intog de en bastant måltid bestående av megamackor + hyperstarkt kaffe. Sen satt de bara där och filosoferade, samt väntade på att kvällen skulle göra dem sällskap i den lilla hålan, så att de skulle få en ursäkt att resa sig från de mycket bekväma stolarna...

Life goes on...